

Jak se chovat k noži

Vždycky platilo, že civilizace je na takovém stupni vývoje, který jí umožňují její nástroje. Mexičtí Indiáni byli velmi vyspělí, ale neznali vozové kolo a nedovedli vyrobit ocel. Když k nim vnikli Evropané, jejich meče, kopí a šípy měly ostří z destiček sopečného skla.

Dobrý nůž byl a dosud leckde je podmínkou pro přežití uprostřed divoké přírody. Pro lovecké nože 19. století platily přesné předpisy. Váha čepele 170 gramů, délka čepele 15,25 cm, nejlepší břitová ocel a správný tvar.

Dobré želízko nikdo nezahodil, když se opotřebovala rukojeť, zasadil je znova do kůže, dřeva nebo kosti. Ztráta dobrého nože bolela lovce právě tak jako ztráta dobrého psa. K dobrému noži patří spolehlivá pochva, zavěšená na opasku, ne po boku u slabin, ale spíš trochu vzadu. Při rychlém sklonění nebo pádu projede špička nože pochvou a je zle! Proto se při zasouvání zapíná rukojeť v pochvě nebo se přivazuje tenkým řemínkem.

Všechny ostré nástroje včetně nožů se nosí ostrým od těla (ale ne směrem k někomu jinému!) a špičkou k zemi. Tak se také nebezpečné nástroje podávají. Podávaný nůž drží podávající osoba za želízko tak, aby jej druhá osoba mohla vzít bezpečně za rukojeť.

Nožům škodí vlhko a nedbalé odkládání. Nůž nepatří na zem, ani na podlahu, ani do trávy. Pokládá se na bednu, nebo se opatrně zabodne do dřeva, ale pozor na špičku.

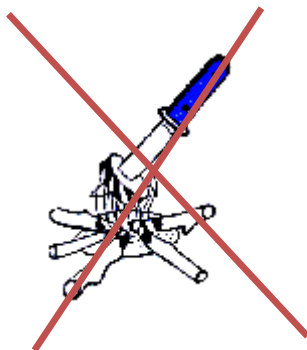
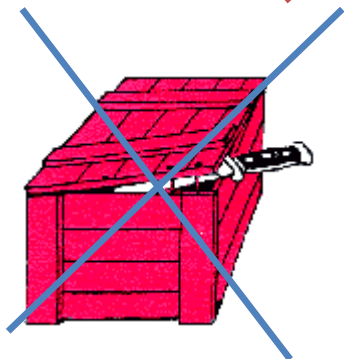
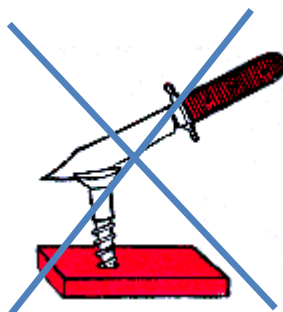
Nožem nenahrazujeme sekerku nebo kladivo, želízko se zviklá, otluče a ostří otupí. Nejlépe zakalený nůž se zničí, když se zahřeje a zchladí. Neodkládejte nůž na teplou plotnu a už vůbec jej nepoužívejte na opékání buřtů.

Každý špatný nůž je nebezpečný. Říká se, že nůž nepatří do ruky dětem, ale nepatří do ruky ani žádnému nešikoví. Nešikové a děti chtějí ovšem řezat a krájet a nůž si vždycky najdou. Je rozumnější jim vysvětlit, jak se to dělá, než zakazovat, aby to nedělali.

Při řezání nevyvíjíme více síly než je nezbytně třeba. Hlídáme, nejsou-li v cestě konečky prstů. Řežeme a krájíme vždy všechno od sebe a od těla, ne k sobě a proti sobě. Pozor na suky a zaražené hřebíky. Větve odřezáváme směrem, jak vyrostly a ne proti němu. Chleba nebo salám krájíme na prkénku.

Nůž není šroubovák ani kleště na otvírání beden, ani rýč na hrabání v zemi nebo vykrajování drnů. Nůž je třeba udržovat ostrý. Větší škody vždy natropily nože tupé než ostré.

ŠPATNĚ:

SPRÁVNĚ:

